

KANSAINVÄLISEN JÄRJESTÄYTYMISEN TARVE

(Jatkoa kirjoitukseen "Metsä- ja Merimiehet käsi-
kätehen", julkaistu viime lokakuun Tie Vapaudes-
sa.)

Kirj. I. O. Peurala.

ILASTO osoittaa, kuten viime lokakuun numerossa olevasta kirjoituksesta käy ilmi, että merimiehet joutuvat yhä enemmän kuljettamaan puutavaraa, ei ainoastaan kotoisille markkinoille vaan myöskin ulkomaalaisille markkinoille, jotka ovat kasvamaan päin. Myöskin numerot osoittavat, että lännen puutavara-tuotanto tulee useista syistä saamaan yhä suuremman kysynnän ja siis metsä- ja merimiehet tulevat sen mukaan entistä suuremmiksi tekijöiksi tämän kysynnän tyydyttämisessä. Tarkistakaamme nyt ulkomaalaisia puutavara markkinoita ja tehkäämme sen mukaan johtopäätös, kansainvälisen järjestäytymisen tarpeellisuudesta.

Hiljattain tapahtui Japanissa yksi tuhoatuottavimmista maanjäristyksistä. Useissa kaupungeissa kuoli tuhansia ihmisiä ja omaisuuden hukka oli suuri. Rakennuksia ja siltoja tuhoutui, jotka tulee uudelleen rakennettaviksi. Tämän uudelleenrakentamishojelman toteuttamiseksi on Japanin hallitus antanut Yhdysvaltain länsirannikon puutavaraparooille 200 milj. pintaalan tilauksen puutavaralle. Tästä tilauksesta nyt riitelevät eri keinottelevat ryhmät ja vaativat Yhdysvaltain hallitusta ryhtymään tasapuoliseksi välittäjäksi, mutta hallitus on kieltäytynyt sekaantumasta asiaan. Pikkupomot näkyvät jäävän huonommalle puolen ja parhaiten järjestyneet vievät voiton. Tässä on mainio esimerkki työläisille. Jota vankempi järjestö, sitä suuremmat voiton mahdollisuudet.

Länsi-Saksan puutavaran tarve on aina tullut tyydytetyksi kotoisilta markkinoilta. Mutta nyt kun Ranska on valloittanut osan Saksalle kuuluvia alueita, niiden mukana metsämaita, niin täytyy saksalais-

ten kääntää katseensa meren takaisille metsäalueille ja koettaa tyydyttää puutavaran tarvetta. Tämän seikan perusteella Yhdysvaltain hallituksen kaupp-osasto kiinnittääkin tämän maan puutavara-liikemiesten huomiota näihin mahdollisiin markkinoihin. Ja tietysti se otetaan tervetulleena huomioon. Mistä sitten tämä markkina-alue täytetään, Yhdysvaltain, Norjan, Ruotsin, Suomen tai Pohjois-Venäjän metsistä ja minkä maan kapitalistien pää-omalla, se ei työläisiä liikuta, sillä joka tapauksessa kuitenkin heitä tarvitaan. Metsä- ja merimiehet ovat taaskin tärkeimmät tekijät.

Viime vuosina on Britanin saaret lisänneet huomattavasti puutavaratilauksiansa. Sitten jälkeen äskeisen rantamiesten lakon, on liikenne kasvanut huomattavasti. Kapitalistit kiihertivät aina silloin kun työläiset ovat valmiita työskentelemään rauhallisesti. Elokuulla päätyneet tilastot osoittavat, että tämän vuoden kahdeksana ensimmäisenä kuukautena on maahan tuotu 54,000,000 jalkaa kovaapuuta. Vastaavalla ajalla edellisenä vuonna tuonti oli vain 30,500,000. Tästä tuli Yhdysvaltain osalle tänä vuonna 26,100,000 ja edellisenä vuonna samalla aikaa 17,700,000 jalkaa. Lisäys Yhdysvaltain osalle tekee enemmän kuin puolet kokonaislisäyksestä.

Mutta välttääksensä kohoavaa puutavaraaliikettä ja siitä kertyviä voittoja menemästä kokonaan Yhdysvaltain liikemiesten kukkaroihin, ovat englantilaiset liikemiehet kääntäneet huomionsa Uudenlöytömaan (Newfoundland) metsäalueisiin. Heillä on aikomuksena harjoittaa "kaksinaista" liikettä. Viedä Etelä-Walesin hiiltä Yhdysvaltoihin ja takaisin paperimatalla viedä tukkia, lautoja ja paperipuita Uudestalöytömaasta Brittien saarille. Tätä onkin jo

harjoitettu, sillä Skotlanti ja Etelä-Walessi ovat saaneet 34 lastia Uudenlöytömaan puutavaraa. Kun se kehitetään laajemmaksi, niin saavat Yhdysvallat, Norja, Ruotsi ja vieläpä Suomikin tästä voimakkaan kilpailijan.

Kun vielä lisäämme, että pienemmät maat, kuten Hollanti, Belgia ja Ranska, kysyvät ulkomaalaista puutavaraa, niin jätämme tämän puolen asiasta ja lähdemme tarkistamaan järjestymisen tarvetta.

Kun kapitalistinen järjestelmä harjoittaa liikonnetta, niin tekee se sitä ainoastaan liikevoittoa silmälläpitäen. Jos ei jostakin syystä liikevoittoa synny omassa maassa, niin silloin kapitalistit unhoittavat "isänmaallisuutensa" ja lähtevät tarkistelemaan ulkomaalaisia mahdollisuuksia. Ensimmäinen askel ulkomaamatkalle on kotimaassa tuotetuille tavaroille ulkomaalaisten markkinain etsintä. Kun kotoiset markkinat (nyt ei puhuta kotimaisista tarpeista) ovat täytetyt ja vielä on tavaraa myymättä, niin sille on löydettävä — vaikka sitten verisiä sotia pitäisi käydä — ulkomaalainen markkinapaikka.

Mutta tälläkin on rajansa. Jonkun toisen maan kapitalistit mahdollisesti voivatkin tuottaa halvemmalla ja täyttää markkinat koska heillä on ollut halvemat tuotantokustannukset ja siis nyt meidän "isänmaalliset" kapitalistimme siirtävät tavaraan tuottamisenkin ulkomaille (sinne missä voi tuottaa halvemmalla) ja työläiset jäävät työttömiksi "isänmaallisten" kapitalistien kotimaassa. Voipa käydä niinkin, että "isänmaalliset" kapitalistit tulevat uudelleen "isänmaallisiksi" ja tuottavat kotoisille markkinoille ulkomaille tuotettua tavaraa, jota ennen tuottivat kotimaassaan. Tällaisessa tapauksessa, jos työläiset eivät ole järjestyneet voimakkaasti, ovat he auttamattomassa tilassa.

Edellä olevan laatuiseen tilanteeseen voitaisiin tulla puutavarateollisuudessakin. Jos Yhdysvaltain työläiset järjestyvät tehokkaasti esim. metsäteollisuudessa ja sen kautta korottavat puutavaran hintoja, niin kapitalistit voivat siirtyä Pohjois-Venäjän metsiin tai jonnekin muualle ja täyttää markkinat sieltä. Kapitalistit saisivat voittoa ja työläiset kärsisivät nälkää. Noin voipi käydä, jos merimiehemme eivät ole yhteydessä metsämiesten kanssa, vaan kuljettavat puutavaraa markkinoille, huolimatta siitä missä se on tuotettu. Ja vaikkapa tämän maan merimiehetkin olisivat järjestyneitä ja kieltäytyisivät kuljettamasta muun maan puutavaraa, niin voisihan sitä kuljettaa ja valmistaa jonkun toisen maan työväestö. He voisivat tuottaa liikevoittoa "isänmaallisille" kapitalisteillemme, vaikka me kieltäytyisimme.

Mutta otaksukaamme, että kaikkien maiden metsämiehet ja merimiehet olisivat järjestyneet ja järjestöjensä välityksellä toimisivat kuin yksi mies, lakkoituisivat kuin yksi mies, niin kuka silloin täyttäisi liikevoittoa tuottavat markkinat? Vastaus: ei kukaan.

Asia on selvä. Ensiksi tarvitaan metsämiehiä puutavaran sahauksessa. Toiseksi tarvitaan merimiehiä puutavaran maailman markkinoille kuljettamisessa. Mutta voidakseen hallita tätä puutavaran sahausta ja kuljettamista, täytyy järjestyä. Ja ettei jäisi tilaa laiminlyönnille ja heikkoudelle täytyy järjestyä teollisuuskittain ja kansainvälisesti, sillä, kuten olemme tulleet huomaamaan, ilman näitä kahta seikkaa emme voi hallita ja olla turvatuista kansainvälistä kapitalismia vastaan. Me emme voi suorittaa yhteiskunnallista vallankumousta, joka on palkkatyöläisten tämän päivän tärkein tehtävä.

KANSAN HALLITUS

"Kansan hallitus, kansan kautta ja kansaa varten". Tällaiseksi selitetään Yhdysvaltain hallitusta. Kaipa se myös sellainen on. Kansan hallitus hallitsee kansaa, mutta jättää lain "varjon" ulkopuolelle yksilöt, jos näillä vain on niin paljon "maan tekeviä", että voidaan kapitalisteiksi kutsua. Tämän seikan todistamiseksi mainittakoon yksi esimerkki. Liittovaltioiden ylioikeus vasta hiljattain antamassaan päätöksessä selitti, että West Virginian valitolla ei ole oikeutta monopolisoida omistamaansa luontaista kaasua. Valtio sellaisenaan tarkoittaa niitä ihmisiä — kansalaisia — jotka sen rajain sisällä asuvat ja näillä ei ole oikeutta kieltää Ohion ja Pennsylvanian valtioilta kaasua, jota näiden on saatava West Virginiasta. Ylioikeuden päätös näyttää hyvin "kansanvaltaiselta" — johdonmukaiselta — sillä luonnonlakien mukai-

sesti maan sisällä oleva kaasu, samoin kuin muutkin mineraalirikkaudet, kuuluisi kaikille ihmisille. Mutta jos tämän kaasun omistaisi yksityiset korporatsioonit, niin niillä olisi täydelliset "perustuslaidiset oikeudet" antaa kaasua kenelle haluavat tai olla antamatta, jos sellainen toimenpide osottautuisi näiden eduille välttämättömäksi. Näin siis yksilöt voivat tehdä mitä haluavat, vaan toisin on asianlaita silloin kun kansa omistaa jotain. Nykyinen hallitus on kansaa varten, vaan ei yksityisiä kapitalisteja, sillä nämä ovat todellisia hallitsijoita, koska ne tyysti omistavat kansan hyvinvoinnille välttämättömät elämäntarpeet. Jotkut ihmiset vielä ovat siinä näivimäisessä uskossa, että Yhdysvaltain hallitus olisi samanarvoinen kaikille ihmisille. Ei niinpäinkään. Hallitus on kansaa varten, eikä hallitsijoita varten. Ymmärrättökö?